

[Finansministeren.]

at Tillægsskatten for Aktieselskaber var for stor. Det vil jeg ikke erkende. Det kan godt synes, som om den i visse Tilfælde vil komme til at virke haardt ... (*Korsgaard:* Det var vist mig, der sagde det). Jeg beder det ærede Medlem Hr. Clausager om Tilgivelse, jeg har taget fejl. De to ærede Medlemmer adskilte sig ikke saa meget fra hinanden, hverken i deres Omtale eller i deres Kritik af Lovforslaget, saa det er tilgiveligt, at jeg kunde tage fejl, men derfor beder jeg alligevel om Undskyldning. Altsaa, det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at Aktieselskabsskatten er for stor. Jeg synes, den er rimelig. Og jeg vil sige over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der nu talte om Gummifabrikken, Tekstilmfabrikkerne o. s. v. og syntes, det var ganske urimeligt, at der udbetales saa stort et Udbytte, at jeg synes, det er forklarligt, man kommer med et Lovforslag som dette. Det er derimod mindre forklarligt, at Retsforbundets Repræsentant, som taler stærkt og indigneret mod disse store Udbytter, paa sit Partis Vegne erklærer, ligesom det ærede Medlem Hr. Clausager, naar man kommer med et Lovforslag, der tager en klækkelig Afgift af disse store Udbytter: Nej, vi skal ikke nyde noget; vi er meget indignerede over den Udbygning, der finder Sted, men tage noget af det til Staten — nej, vi skal nok holde os borte derfra. Jeg kan sige det samme, som jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Clausager: Jeg forstaaer ikke denne Stilling.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at ogsaa Skatten for Personer vilde komme til at virke for haardt, og nævnte et Tilfælde, hvor en Mand kunde komme til at betale 85 pCt. af sin Indtægt. Jeg har ikke haft Lejlighed til nærmere at undersøge dette, og jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Korsgaard naar til dette Resultat, hvor stor en Indtægt og Formue man skal have, for at dette kan ske. Men jeg kan tage et andet Eksempel. En Mand her i København, som tidligere har haft en Indtægt paa 100 000 Kr. og nu er naaet op paa en Indtægt af 500 000 Kr., altsaa har haft en Merindkomst paa 400 000 Kr., og som har en Formue paa 1 Mill. Kr., vil alt i alt komme til at betale godt 300 000 Kr. i Skat, altsaa 60 pCt. af denne Indkomst, og hvis vi tager den mellemkommunale Ligning med, vil den stige nogle faa Procent. Man kan sige, det er et ret stort Beløb, der tages af denne Mands Indkomst; men naar han har haft en Merindkomst paa 400 000

Kr., synes jeg egentlig ikke, der er saa meget at beklage sig over.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde: Det kan ikke diskuteres, hvorvidt der er Brug for Skatterne. Nej, det kan ikke diskuteres; alle maa erkende, at det er der. Ogsaa de Konservative har stemt for en Del af de Lovforslag, som nødvendiggør øgede Skatter, og det er egentlig interessant at tænke paa, at for flere af disse Lovforslags Vedkommende var baade Konservative og Venstre misfornøjede med, at man ikke gik videre, og man krævede ind. Nej, siger det ærede Medlem, man maa erkende, at Pengene skal skaffes, men man kan diskutere, hvorvidt det var nødvendigt, at det kom dertil. Og det udtrykker det ærede Medlem saaledes: Naar Staten nu i mange Aar har haft store Ekstraindtægter, maatte den kunne have haft saa meget i Kassen, at disse Udgifter kunde have været afholdt. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem alene dvæler ved de Indtægter, Staten har haft i de forløbne Aar; det ærede Medlem burde ogsaa have gjort op, hvilke Udgifter der har været. Det ærede Medlem ved jo da, at man kan ikke ustandselig give Penge ud, uden at man ogsaa maa have Penge ind.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at vi over for Tjenestemændene ikke har opfyldt vore Pligter. Jeg maa sige, at saa undrer det mig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke i Dag fremsatte et Ændringsforslag om Forhøjelse af Reguleringstillægget til Tjenestemændene. Jeg saa heller ikke noget til, at det ærede Medlem stemte for det af Kommunisterne stillede Ændringsforslag, og det havde dog været rimeligt, hvis det ærede Medlems Stilling skulde være i Samklang med hans Udtalelser — men det kan man naturligvis ikke forlange, og derfor skal jeg ikke opholde mig ved det.

Det ærede Medlem siger, at der vil komme flere nye Udgifter, Politiloven f. Eks. Ja, Politiloven skulde nu ikke betyde meget. Den vil koste nogle faa Millioner Kroner — det er rigtigt. I øvrigt haaber vi jo, at Forholdene skal forme sig saaledes, at en Del af de ekstraordinære Udgifter, vi vil faa i 1937—38, skulde være unødvendige i det kommende Aar.

I samme Forbindelse taler det ærede Medlem om, at vi skulde have en ganske anden Forsvarsordning. Det havde dog været rimeligt, om det ærede Medlem saa havde sagt, hvorledes alle de mange Millioner, som de Konservative mener skal frem-